

Meghalt Dóczy Éva

44 éve lépett be a könyvtárba. Nem lehet, hogy ne halljon róla minden szabóervines, mert nála nem volt hűségesebb munkása ennek a könyvtárnak.

Dóczy Éva

Székelyné Dóczy Éva

Az 1960-as évek közepén indult egy nagy nemzedék, Schlett István, Arató Antal, és többi között Dóczy Éva is. Neves személyiségei a század második felének, szakmailag és szellemileg : ki csillogóbb produkcióval, ki csendes emineciásként. Éva pályájának fontosabb állomásai: Klubvezető a Bosnyák utcai könyvtárban, a régi lőrinci könyvtár vezetője, a HFO osztályvezető-helyettese, az új kispesti könyvtár igazgatója, majd nyugdíjas éveiben a központi könyvtár olvasószolgálatosa. Emlékeimben elsőként mégis az a csinos fiatalasszony jelenik meg, aki a Weinckheim gróf istállójából alakított ebédlő-klubhelység rendezvényén kezébe vette a mikrofont és kicsit rekedtes altján elénekelt „azok a szép napok, csak arra gondolok...”c. örökzöldet, /zongorán kísérte férje, Havas Csaba. Ma már mindketten az örökkévalóságból pillantanak vissza a szép napokra./Szakmailag, intellektuálisan, emberileg tudnék mindenkiről jót és kevésbé jó írni, egyedül Éva él úgy emlékeimben, mint maga az állandóság. A

megértés, a tolerancia, a humanizmus, kiegyensúlyozottság és a korrektség állandósága. Nem tartozott sosem párthoz, csoporthoz, nem csapódott áramlatokhoz, divatokhoz: mindig csak az emberhez tartozott. Kutatom emlékeimet, tudnék-e valami rosszat írni Éváról? Egyszer azt mondtam neki: „Legalább egyszer mondj rólam valami sértőt vagy rosszat, hiszen olyan gyarló ember vagyok!” Azt válaszolta, hogy hiszen ezért kedvel. Nemrég – a jubileumi ünnepségen – találkoztunk utoljára. Tudta, hogy volt tbc-s beszűrődésem, és van tüdőátagulásom. Beszélgetésünk végén azzal búcsúzott: – Vigyázz magadra Jóskám, kezdünk fogyni.Éva! Vigyázok magamra, ahogy lehet, de hol van a sors igazsága? Mért téged vitt el hónapok szenvedése után az a betegség, amit nekem szánt a sors? Illenék szólni arról, mit hagytaál itt szakmailag, hogyan fognak emlékezni rád? Nem érdekes! Mi fogunk rád emlékezni, akik szerettünk, mi mindannyian. Szervusz.

Régi barátod : Maruszki Jóska